

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: The Provincial Library City
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VII.

Ч. 128.

СУБОТА, 24. ЖОВТНЯ 1925.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, OCTOBER 24th, 1925.

No. 128.

VOL. VII.

ГРЕЦЬКА АРМІЯ УВІЙШЛА ДО БОЛГАРІЇ І ЗАНЯЛА ДВА СЕЛА.

Прикордонна боротьба між грецькими і болгарськими військами в повному розгарі; по обох сторонах є багато жертв.

ВІДЕНЬ, 22. жовтня. — З Софії доноситься, що грецькі війська перейшли болгарський кордон і зайняли два села в Болгарії. В боротьбі уживається машинних крісів і по обох сторонах було багато жертв. Ані Греція, ані Болгарія не дали відповіді на ноту, яку вони одна до другої вислали.

АТЕНИ, Греція, 22. жовтня. — Боротьба між Греками і Болгарями є в повному розгарі. Занятих вчора село Петрічі, Греки продовжують свою інвазію і сьогодні зайняли друге болгарське село. Бій продовжується.

СОФІЯ, Болгарія, 22. жовтня. — На сьогодні вечер скликається спеціальне засідання кабінету, на якому мається вирішити, чи Болгарія вийде з Греції війною.

Сюди доноситься, що грецька дивізія увійшла до Болгарії на просторі 40 миль і розпочала гарматний вогонь на три болгарські прикордонні пости.

Повідомляють, що багато гранат упало в Петрічі, вісім миль від кордону.

УРЯД ГРЕЦІЇ ВИСЛАВ ДО БОЛГАРІЇ 48-ГОДИННИЙ УЛЬТИМАТ.

Греція домагається 2 мільони французьких франків відшкодування і покарання винних офіцерів.

АТЕНИ, Греція, 21. жовтня. — В зв'язку з боротьбою на грецько-болгарському кордоні грецький уряд вислав до Болгарії 48-годинний ультимат, в якому домагається 2 мільони французьких франків відшкодування, офіційного висловлення жалю і покарання відповідальних болгарських офіцерів.

резигнацію міністра закордонних справ Рендіса. Міністер маринарки адмірал Гадзіріакос обійме тимчасово опорожненний пост.

ЛОНДОН, 21. жовтня. — Делегата з Атен доноситься, що болгарський уряд запропонував негайне утворення комісії, яка мала би розслідувати справу стрілянини коло Демір Гісару на грецько-болгарському кордоні.

ПЕРШИЙ БІЙ МІЖ ГРЕКАМИ І БОЛГАРАМИ ТРЕВАВ 24 ГОДИНИ.

АТЕНИ, Греція, 21. жовтня. — Боротьба між грецькими і болгарськими жовнірами на кордоні коло Демір Гісару закінчилася вчора, коли Болгарія вивисла білий прапор.

Боротьба між обома сторонами тривала майже 24 години. Болгарський командант пояснив, що стрілянина повсталла через непорозуміння.

Кліпінт розпочався з того, що болгарське регулярне військо заатакувало грецький прикордонний пост.

Помимо того, що Болгарія висловила жаль і вияснила справу, грецький уряд приказав вислати додаткові війська і зайняти позиції на кордоні, з котрих можна буде упевнитися про силу болгарської армії.

ОСТЕРІГАЄ ФАРМЕРІВ, ЩОБ НЕ СІЯЛИ ЗА БАГАТО ПШЕНИЦІ.

Американський міністер рільництва признає, що хліборобство в С.Р.С.Р. поступає значно вперед.

ВАШІНГТОН, 22. жовтня. — Міністер рільництва Джардін остерігає американських фермерів, щоб вони не сіяли за багато пшениці. Як причину цього він подає конкуренцію закордонної пшениці, особливо радянської. У виданій заяві міністер рільництва між іншим каже:

міністер рільництва рад-не-рад мусів признати, що сільське господарство в Радянському Союзі робить великий поступок.

МОСКВА, 16. жовтня. — Завтра розпочинається в Москві радянсько-японська залізнична конференція, на якій будуть обговорюватися справи великої ваги для обох країн.

Головною з них буде справа встановлення безпосереднього залізничного подучення між Японією і західною Європою через Радянський Союз.

В конференції візьмуть участь китайська і монгольська делегації.

В Англії знову арештовано чотирох комуністичних провідників

МІЖ АРЕШТОВАНИМИ Є АРТУР МЕКМАНУС, ГОЛОВА КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ ВІД ЧАСУ ПІ ЗАСНОВАННЯ, — З САВТТЕМПТОНУ ДЕПОРТОВАНО ДО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ 9 РОСІЯН З РОДИНАМИ.

ЛОНДОН, 22. жовтня. — Кампанія проти комуністів у Великій Британії продовжується. Тайна поліція далі арештує провідників британської Комуністичної Партії, як також чужинських комуністів, які перебувають в Англії.

Вчора арештовано Артура Мекмануса, голову Комуністичної Партії Великої Британії від часу її сформування, та Джана Томаса Морфі, часто доповідача до комуністичної преси.

Сьогодні знову зроблено наїзд на головну квартиру Комуністичної Партії й арештовано Волтера Геннінгтона, провідника всерадянського руху безробітних, та Роберта Пейджа Ар-

нота, секретаря дослідчого департаменту відносин праці Комуністичної Партії.

В останніх пар днів з порту Савттемптон в Скотландії депортовано до Радянського Союзу 9 Росіян з родинами.

Консервативний уряд Балдуїна уживає всі сили закону в кампанії проти комуністів і буде домагатися від парламенту дальших прав для здавлення комунізму, якщо теперішні закони okazaлися б невисладоучими.

Чого консервативний уряд хоче, так це права цілковито і остаточно здавити комунізм у Великій Британії. Проти чужинських комуністів він вже має успішне средство, депортацію.

МОЖЛИВІСТЬ ВІЙНИ МІЖ ЯПОНІЄЮ А РАДЯНСЬКИМ СОЮЗОМ.

На випадок прогнання Чанг-Цо-Ліна з Маньчжурії, Японія не схоче втратити концесій і буде за них воювати.

ЛОНДОН, 21. жовтня. — Кореспондент "Дейлі Експрес" в Токио каже, що японський уряд дуже непокоїться вислідом теперішньої китайської кризи з огляду на можливість, що вона може привести до війни між Японією і Радянським Союзом.

Депеша каже, що на випадок, як би генерал Ву-Пей-Фу і його союзники прогнали Чанг-Цо-Ліна з Маньчжурії, то

Японія втратила би свої маньчжурські концесії. Щоб до цього не допустити, Японія готова воювати.

ПЕКИН, Китай, 22. жовтня. — Генерали військ Чекянгу, які відібрали майже цілу провінцію Кіангсу від маньчжурського генерала Чанг-Цо-Ліна, кажуть, що захопили коло Нанкіну 7,000 жовнів Чанг-Цо-Ліна.

ВІДІБРАЛИ ЩЕ ОДНО МІСТО ВІД ГЕНЕРАЛА ЧАНГ-ЦО-ЛІНА.

ПЕКИН, Китай, 22. жовтня. — Китайські війська, що воюють проти генерала Чанг-Цо-Ліна, маньчжурського диктатора, зайняли Гучов, важний залізничний вузол около 200 миль на північ від ріки Янцзе.

Переважаюча більшість війська Чанг-Цо-Ліна вже відступила на північ від того міста, однак парусот жовнірам відіятю відворот.

ШАНГАЙ, Китай, 22-го жовтня. — Японський генеральний консуль зівстав повідомлений, що військо провінції Чекянгу, переходячи ріку Янцзе в своему наступі на Нанкін, стрігло на японський корабель, що плів з Данкова до Шангаю. Один китайський пасажир зівстав ранений. Консуль каже, що Японці не дали ніякої причини до атак.

Вісти з Вінніпегу

ЗАКОНОПРОЄКТ МЕКЛІНА ПЕРЕРИШОВ ДРУГЕ ЧИТАННЯ.

На спеціальному засіданні міської ради в середу по полудні перейшов друге читання законопроект алдермена Мекліна, щоб при надходячих виборах дати виборцям під голосування справу закупки трамвайової системи від вінніпегської електричної компанії за суму \$13,127,381.

Десятьох буржуазних алдерменів голосувало за законопроект, а 7 робітничих алдерменів і один буржуазний

голосували проти.

Засідання міської ради було знову бурливим. Робітничі алдермени старалися не допустити до другого читання законопроект, однак мейор Веб, як голова засідання, за кожним разом рішав в користь буржуазних алдерменів і законопроект перейшов друге читання.

Мейор скликав ще одно спеціальне засідання на п'ятницю по полудню, на якому законопроект має перейти третє читання. (В часі писання цієї новинки результат засідання еще невідомий.)

АБД-ЕЛЬ-КРИМ ПЛЯНУЄ АТАК НА ФРАНЦУЗІВ.

Г'БРАЛЬТАР, 22. жовтня. — Абд-Ель-Крим, провідник Ріфів, очікує хвилі, коли французькі й еспанські війська відчують вплив дощового сезону, щоб настати на їх позиції.

Звідомлення з Меліли кажуть, що французька й еспанська команди, передбачаючи можливість таких атаків, поспішно укріплюють свої позиції.

НІМЕЦЬКИЙ КАБІНЕТ ОДОБРИВ ПАКТ.

БЕРЛІН, 21. жовтня. — Німецький кабінет і президент Гінденбург одобрив вчора договори, заключені на недавній конференції в Льокарно.

Уважають, що більшість поспів в парламенті буде також за ратифікацією договорів. Лише комуністи і крайні націоналісти будуть в опозиції до Льокарнського пакту.

БЕРЛІН, 22. жовтня. — Умова в справі евакуації Кольонської зони буде підтвержена виміною нот між британським і німецьким урядами. Всі війська в Кольонії є британські.

Велика Британія згодилася на евакуацію, коли Німеччина обіцяла, що виповнить альянські домагання відносно роззброєння.

СУД УВІЛЬНИВ 4 УБИЙНИКІВ СОЦІЯЛІСТА.

РЕДЖІО НЕЛЬ ЕМІЛІА, Італія, 22. жовтня. — Тутешній суд увільнив вчора чотирох фашистів, що були обвинувачені в убійстві Антонія Пуччініні, кандидата партії соціаліст-максималістів підчас загальних виборів в квітні 1924 року.

Велика юрба фашистів відправила виправданих судом убійників до їх домів серед інтуїтивного співу.

СТРАЙК МОРЯКІВ В ГАВРЕ ЗАКІНЧИВСЯ.

ГАВРЕ, Франція, 22. жовтня. — Моряки і докові робітники, які вийшли тут минулої середи на страйк, рішили повернутися до праці.

ГРАБСЬКІ ВІДКЛИКАВ РОЗПОРЯДОК ЛИШЕ НА РІК.

ВАРШАВА, 3. жовтня. — Польський міністер освіти Станіслав Грабський каже, що відкликав свій розпорядок про "утраквізацію" перших класів чотирох українських гімназій в Галичині лише на один рік. На другий рік, каже він, цей розпорядок увійде в життя.

БРАТИ ГРАБСЬКІ ЗРЕЗИГНУЮТЬ З УРЯДУ.

ВАРШАВА, 16. жовтня. — Тутешня преса пише, що оба брата Грабські зрезигнують з своїх постів в уряді. Причиною цього є невдача фінансової політики прем'єра і міністра фінансів Владислава Грабського.

Товариші! Відновіть редакцію на "Українські Робітничі Вісти".

В ДАМАСКУ ВИБУХЛО ПОВСТАННЯ АРАБІВ ПРОТИ ФРАНЦУЗІВ.

Французьке військо здавило повстання після 24-годинного бомбардування арабської частини міста, яка лежить тепер в руїнах.

ДАМАСК, Сирія, 21. жовтня. — В Дамаску, столиці Сирії, вибухло в понеділок вечером повстання арабського населення проти французьких окупантів. Осередком повстання була полуднева частина міста, заселена Арабами.

Французи спрямували на повстанців свої гармати і через цілу добу, в день і в ніч, бомбардували магомеданську частину міста. В боротьбі з Арабами французьке військо ужило також панцирних автомоблів і танків.

Наслідком французького бомбардування ціла полудне-

ва ділянка Дамаску находитися тепер в руїнах.

Після 24 годин нерівного бою Французи здавили повстання. Французькі повідомлення кажуть, що побіджені Араби мають заплатити велику грошову кару і віддати Французам кілька тисяч хрісів.

В БОРЬОБІ В ДАМАСКУ УБИТО 300 ЛЮДЕЙ.

ЛОНДОН, 22. жовтня. — Делегата з Багдаду до "Експресу" Телеграф" доносить, що підчас повстання арабського населення проти Французів в Дамаску убито 300 людей.

ФРАНЦІЯ ВТРАТИЛА В СИРІЇ І МАРОКО ПОВЕРХ 17,000 ЛЮДЕЙ.

Окупація Марока і Сирії коштує французьку республіку більше як три мільярди франків.

ПАРИЖ, 22-го жовтня. — Франція втратила більше як 17,000 людей і видала більше як 3 мільярди франків в Мароко і Сирії від часу, як перебрала протекторат над Мароком і обняла мандат Ліги Націй над Сирією.

Таку інформацію подав вчора прем'єр Пенлеве парламентній фінансовій комісії.

В Мароко 2,176 жовнів було убитих і 8,297 ранених, а в Сирії 6,626 було убитих, ранених або загублених.

Мароко коштувало Францію 950 мільонів франків, а Сирія більше як 2 мільярди франків.

Пенлеве пояснює, що на кожного французького жовніра убитого або раненого в Мароко, припадає чотирох мароканських.

Прем'єр далі сказав, що зажадає від парламенту дальших кредитів на ведення війни в Мароко. Він буде домагатися ухвалення 300 мільонів франків на кампанію від липня до грудня 1925 року.

НОМІНАЦІЯ КАНДИДАТІВ НА ПОСЛІВ ДО ПАРЛЯМЕНТУ В ОТТАВІ.

В минулий четвер, дня 22-го жовтня, відбулася офіційна номінація кандидатів на послів до доміняльного парламенту. Вибори відбулися в слідууючий четвер, 29. жовтня.

Поодинокі провінції мають таке число кандидатів різних партій:

Принс Едвард Айленд (вибирає 4 послів): 4 лібералів і 4 консервативів.

Нова Скотія (14 послів): 14 лібералів, 14 консервативів, 1 робітничий.

Квебек (65 послів): 64 лібералів, 57 консервативів, 5 незалежних лібералів, 2 лібералів-протекціоністів, 1 незалежний ліберал-протекціоніст, 1 прогресист, 2 робітничих, 5 незалежних.

Онтаріо (82 послів): 63 лібералів, 82 консервативів, 4 незалежних консервативів, 5 робітничих, 1 фермерсько-робітничий, 2 незалежних, 24 без означення партії (принимав менше так подано в пресі).

Нью Бронсвик (11 послів): 10 лібералів, 11 консервативів, 1 незалежний консерватив, 3 незалежних.

Манітоба (17 послів): 11 лібералів, 16 консервативів, 12 прогресистів, 5 робітничих.

Альберта (16 послів): 15 лібералів, 15 консервативів, 14 прогресистів, 2 робітничих.

Саскчеван (21 послів): 19 лібералів, 20 консервативів, 21 прогресистів.

Бритиш Колумбія (14 послів): 12 лібералів, 14 консервативів, 3 прогресистів, 5 робітничих.

АРЕШТ 4 СТУДЕНТІВ В МАДРИДІ.

МАДРИД, Іспанія, 19. жовтня. — Поліція в Мадриді арештувала чотирох студентів за поширювання комуністичних листочок і літератури.

Арештовані будуть поставлені перед військовий суд і покарані за порушення закону про хорону держави.

Недавно був виданий королівський декрет, яким забороняється викладати на університетах і в приватних та держав-

них школах всі науки "протисупсильного" (?) характеру.

Професори й учителі, що порушують цю постанову, будуть негайно потягнені на суд, а коли це станеться в приватній школі, так вона буде негайно закрита.

Учителі одержали строгі припоручення свідати за радикальним рухом серед шкільної молоді і негайно доносити про нього властям.

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Влада Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

НОВІ ЖЕРТВИ КАТА ГОРТІ.

Кат угорського пролетаріату Горті, що вславився нелюдською кровавою розправою з революціонерами Угорщини, після повалення Угорської Радянської Республіки, хоче знову робити крові. Повадився він розгосую, яким тішаться Цанков та Моссоліні і почав собі обдари за новими жертвами.

При домоглі своїх державних і добровільних соціал-демократичних шпівнів-провокаторів, влада диктатора Горті видумала “заговор”, що його ніби-то мали вчинити члени легальної Соціал-Демократичної Робітничої Партії і “терористичних організацій Комуністичної Партії Угорщини”. На основі цього “відкриття” власної провокації кровавого угорського диктатора, арештовано славног угорського революціонера-комуніста Матіаса Ракоші і 105 інших революційних робітників. Всіх арештованих віддано під воєнний суд. Це означає, що багатьом із них вже визначена смерть.

Тов. М. Ракоші і всіх інших арештованих обвинувачують в неіснуючому заговорі, який навіть шапуюча себе буржуазна преса називає видумкою. Знання шпівників про ніби-то знайдену в арештованих членів Соціал-Демократичної Робітничої Партії зброю, амуніцію і списки правительствених осіб, що ніби-то мали бути визначені для вбивства “терористичними організаціями Комуністичної Партії Угорщини” та-ж такі сама буржуазна преса називає вигадками провокаторів. На ділі не було ніякого заговору, так як немає ніяких “терористичних організацій” Комуністичної Партії Угорщини.

Диктатор Горті робить повною спробу цілковито задусити революційний робітничий рух Угорщини. Він переконався, що всі його старання в минулому — розстріли, скриті вбивства, душення своїх жертв у тюрмах, топлення у хвилях Дунаю, муки й тортури не знищили ідеї вільності серед угорських працюючих мас. Ця ідея таки далі проливає в професійні організації, а навіть в віддану на послуги Горті соціал-демократичну партію.

СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИЧНІ ШПІОНИ.

Переконавшись в зраді соціал-демократичних ватажків і діячів, про їхню співку з гончима Горті, чесніші члени соціал-демократичної партії відоклилися і створили Соціал-Демократичну-Робітничу Партію, що ставиться прихильно до комуністів. По професорах теж повияло іншим духом. Около три місяці тому конгрес краєвських професійних союзів величезною більшістю голосів ухвалив резолюцію, що вітає об'єднання англійсько-радянських професійних союзів і закликє робітників боротися за революційне об'єднання професійних союзів цілого світа. Після конгресу соціал-радянців в Марселі відбувся в Будапешті величезний мітинг шведської організації, в якому взяло участь кілька тисяч членів. Цей мітинг висловив рішуче проти контрреволюційного становища професійної ради (під контролем соціал-демократів) і припоручив делегатам юні шкільних робітників на міжнародній конгрес шкільних робітників в Парижі, щоб вони голосували за прийняття радянських проф-союзів.

Ці об'яви революційного становища організованих угорських робітників заставили думати так владу Горті, як і соціал-зрадників, які зрозуміли, що для них це означає початок кішки. Горті й соціал-демократи разом таки й почали акцію проти революційно настроєних робітників і їхніх провідників, яка й doprowadила до нових арештувань.

Як низько впали соціал-демократи і до чого вони здатні у своїх послугах буржуазії, виявилось з аізнання одного соціал-демократичного провокатора, Догані. Буржуазний часопис “Мадьяр Орша” подає, що Догані аістав арештований разом з іншими членами Соціал-Демократичної Робітничої Партії і зараз після арешту повидновив поліцію, що він є одним з соціал-демократичних провокаторів, яких послала соціал-демократична партія слідувати за тим, що робить Соціал-Демократична Робітничка Партія і своїм поведінням провокувати вмішання поліції. Догані виказав, що він і інші соціал-демократичні провокатори діставали за свою роботу від соціал-демократичної партії по сто тисяч корон і росходів. Вони ставали членами Соціал-Демократичної Робітничої Партії і провадили в ній свою шпівницько-провокацьку роботу.

Ось так соціал-зрадницькі гаді допомагають катам пролетаріату поборювати й нищити його визвольні змагання. Угорські соціал-радянські отверто в своєму органі “Непшавна” тіпаться арештуванням комуністів і членів Соціал-Демократичної Робітничої Партії. Особливо раді вони, що попався в руки гончих Горті тов. Ракоші.

ХТО ТАКІЯ МАТІЯС РАКОШІ.

Тов. Матіас Ракоші — один з найемілівиших революціонерів наших часів. Чоловік ще молодий (урод. в 1889 р.), з широким обраованям (вчився в вищих школах в Будапешті), брав участь в робітничому русі вже від 1912 р. Належав він тоді до так званого Клубу Галіля в Будапешті (і був його урядником), що відіграв важливу роль в революціонізацію угорських радикальних інтелектуалів і робітничого руху. Під час війни брав участь в нелегальній протиповній агітації. В 1918 році, коли до Угорщини повернув т. Бела Кун, т. Ракоші відряду примкнув до комуністів і був одним з найбільш активних борців за встановлення Угорської Радянської Республіки, в якій був комісаром війни. Він організував червону армію Радянської Угорщини і брав участь в її боях на фронті. Після повалення радянської влади в Угорщині т. Ракоші втік з іншими товаришами до Відня, звідки продовжав нелегально організувати угорський комуністичний рух. Відтак поїхав до Москви, де його вибрано було секретарем Комінтерну. Весь час він не переставав працювати для угорського пролетаріату і, не зважаючи на загрозу його життя, п'ять разів прокрідався нелегально до Угорщини, аж цей останній раз гончі соціал-демократів і Горті зловили його і поставили перед воєнний суд.

Зараз після арешту т. Ракоші і інших підсудимих почали

страшенно катувати й тортувати, щоб вимотти від них якісь аізнання. На катування й тортури т. Ракоші дав катам угорського пролетаріату гідну, героїську відповідь. Він визнає, що прибув до Угорщини, щоб ширити комуністичну проаганду і організувати Комуністичну Партію, бо для того він присвятив своє життя. Він виголосив сміливу промову проти капіталізму і режиму Горті, що своїм тоном примусила навіть вигнаних відвести до нього як до героя-борця. Його сміливі відповіді на запитання під час переслухав подали навіть фашистська преса з повагою і без погромницьких коментарів. Слова його сильним відгомном рознеслися далеко в гуші працюючих мас. І цим т. Ракоші, сміливий комуністичний борець, навіть в муках, у руках своїх катів, в обличчю смерті сповняє свою службу великій визвольній справі пролетаріату і світлій ідеї комунізму.

Щоб вирвати ці нові жертви з рук ката Горті і врятувати їх від смерті, організовані робітники, під проводом комуністів, а також і видатні радикальні письменники, професори, адвокати і взагалі суспільні діячі різних країн підімають різкий протест проти наміреного нового вбивства ідейних борців за волю трудящих мас. І треба протестувати, треба видисювати працюючих вчинки їхніх катів, щоб скоріше згуртувати наші сили для самооборони і для остаточного поразку з всіми кроупійцями й катами.

НЕМА ЧОГО ДИВУВАТИСЬ.

Скрізь, куди ви не підете між людей тут та океаном, але між людей, що хоч трохи цікавляться життям, то почувете дива здивування. Перше з них таке:

— Чому буржуазна преса така багата, така дешева і така поширена?

— Друге-ж здивування: — Чому українська робітничка преса мусить два рази в рік звертатися за допомогою до своїх читачів, коли та українська преса, що виступає проти робітництва і служить панам та помам, цього не робить і якось виходить.

З цими питаннями можуть зустрітись наші читачі хоч би в листопаді, що призначений на допомогу нашій пресі і про них варта бодай коротко поговорити.

Буржуазна англійська преса тому така дешева, багата і поширена, що вона всецього на услугах лануючої, багаті класи і її піддержують всі політичні партії, окрім комуністичної. Ось ви самі добре знаєте, що майже нема в місті або й околиці одної хати, де-б не читали буржуазної преси. Читайте її навіть й свідомі робітники, які вже розбираються, де правда, а де брехня. В обороні робітничих інтересів ця преса ніколи не була і не буде, але в обороні інтересів капіталістів вона все. Буває, що заговорити вона й про робітничі справи, але так хитро-мудро, що мало-алекий робітник й не спам'ятується, як вона обмотає його неввидним павутинням брехні.

Українська неробітничка преса є всецього на услугах буржуазії, без ріжничі нації. Ніяких принципів вона не має, а хилиться туди, куди вітер веде. Ось найкращий доказ — теперішні вибори. Ви загляньте в українську поповську газету в Канаді і побачите, що вона

визває своїх читачів на одній сторінці голосувати за консервативним кандидатом, а на другій за ліберальним. Чому? Та тому, що оба ті кандидати заплатали за це. Чи щось подібного бачили ви коли в робітничій газеті? Українська неробітничка преса не звертається за допомогою до своїх читачів, бо по перше, це такі читачі, що не дадуть, а по друге, ця преса служить панським інтересам і за цю службу одержує час від часу недогризки з панських столів. Тому й нема чого дивуватись, що тільки українська робітничка преса звертається за допомогою до своїх читачів. Бо це преса, що служить виключно робітничим інтересам, преса, яку не люблять пани й їхні платні агенти, преса, що в правдивому світі представляє всі події, з точки погляду робітничих інтересів.

Товариші! Перед нами місяць листопад, місяць допомоги і піддержки українській робітничій пресі в Канаді. Пам'ятайте, що треба в цьому місяці доложити всім старань, аби належно забезпечити свою пресу. Ми не скриваємо, що наша преса находиться в тяжкому фінансовому положенні. Але не дочекають своїх ворогів, аби наша преса з фінансових причин впала. Ми не одні, нас тисячі!

Приготовляйтеся від тепер до праці в листопаді! Знайте, що цей листопад мусить бути успішніший, як в минулих роках, бо цього вимагає потреба. Виннігеські товариші й товаришки, значючі добре тяжке положення нашої преси, рішили піти хата в хату за новими передплатами і пресовим фондом. Зробіть це і в своїх місцевостях! Робітничка преса кличе вас сповнити свій обов'язок супроти неї. Тож до праці! Всі до праці!

Івась Неможжик.

ШПІОНАЖ В ЦАРСТВІ ФОРДА.

Генрі Форд, знаний цілому світові автомобілеві мільонер, є свого рода самодержавним царком в тих місцевостях Злучених Держав, в яких він має свої підприємства. Там для него закони не писані. Він має свої власні. На території його індустрії у него є своя конституція, поліція, суд, одним словом повна диктатура.

Але він сферою діяльності своєї диктатури на власній території не ограничується. Рахуючи всіх своїх робітників власними підданими, він слідує за ними і поза кордонами своєї території, навіть на території робітничих помешкань. Як він це робить, оповідає нам книжка жінки Вандервельде, відомого бельгійського соціал-зрадника.

Жінка Вандервельде є Англійчанка. Підчас світової війни вона приїхала до Злучених Держав за збіркою грошей для Бельгійців і... агітувати за аступленням Злуч. Держав в кроваву різню. В Злучених Державах вона оберталася серед єпископів, кардиналів, завідала до Гомперса, а нарешті до Генрі Форда.

Тепер вона видала книжку своїх споминів, про яку нахо-

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

димо рецензію в англійській робітничій газеті “Дейлі Геральд”. Там вона оповідає як раз про свій побут в фабриці автомобілів Форда в Дітроїті і про самого Форда. Вона пише: “Коли я оглянула фабрику Форда, голова департаменту соціального добробуту, на бажання самого Форда, привів мене до свого офісу. Він приніс великі паки статистичних документів про релігію, характер і прикмети своїх робітників, чи вони пють, чи не пють, хочуть йти з Галичини до Чехословащини докінчувати свої студії. В Галичині взагалі революціонерів нема. Там є тільки патріоти, які рвуться до Чехословащини на студії. І за це їх шляхта розстрілює. — Чого, каже, прешся до Чехословащини, бидло? Науку захохотіло! І зараз тобі кулю в лоб. В думаете, що Мельничук і Шеремета були революціонерами? Де там! Прочитайте собі “Укр. Голос” з 14. жовтня... Там наочний свідок про це пише. Він все бачив... Він тоді сидів в Чорткові в тюрмі, як Мельничук, Шеремета і Цепко

БОРІТЬБА ЗА РОБІТНИЧУ ЄДНІСТЬ У ФРАНЦІЇ.

У робітничому русі Франції наслідком війни в Мароко й Сирії та загострення фінансової кризи відбувається перегрупування сил, пересування численних шарів пролетаріату вліво, і з другого боку — об'єднання всіх реакційних консервативних елементів коло реформістської Конфедерації Праці.

Війна в Мароко збудила широкі маси — через це мають успіх робітничо-селянські з'їзди, що прокотились хвилею по всій Франції. Комуністична Партія та Унітарна Конфедерація Праці — це єдині організації, що провадять боротьбу проти війни. Соціалістичні партії та реформістська Конфедерація Праці відкинули підтримку колоніальну війну, будиши невдирну частково лівого блоку. Боротьба за і проти війни, дуже загострилась, відіграла не останню роль підчас роботи недавніх конгресів реформістської та Унітарної Конфедерації Праці.

Як відомо, Унітарна Конфедерація Праці поставила надзвичайно рішуче питання про єдність і для того організувала свій з'їзд одночасно і поруч реформістського з'їзду. Всі спроби Унітарної Конфедерації Праці встановити між обома конгресами зв'язок, розпочати переговори про єдність і практично зрушити з місця справи вперед, зустріли рішучий і категоричний опір керівників реформістської Конфедерації Праці. Унітарний з'їзд швидко захопився питанням єдності, тим часом реформістський з'їзд пішов під знаком гострої боротьби проти комунізму й єдності.

Обидві конфедерації, після того як до реформістів приєдналась дужа асоціація вчителів (70.000 членів), мають приблизно однакове число членів і обидві об'єднують майже мільон чоловіків, тобто всього лише 10 проц. французького пролетаріату.

Генеральний секретар реформістської Конфедерації Праці, той самий віце-голова Амстердамського Інтернаціоналу — Жуо, що гостро виступив про-

ти єдності, і покаявся в своїх гріхах молодості (він до війни зваж за класову боротьбу), став героєм усієї буржуазної преси. Вся преса, крім чорносотенної, монархістичної "Аксон Франсез", вихваляла "мудрість", "державний розум" та "прозорливість" керівника реформістської Конфедерації Праці. Реакційна католицька газета "Еко де-Пари" при кінці звіту про міністерську промову Жуо, вигукує: "Революційна Конфедерація Праці вмерла, хай живе реформістська Конфедерація Праці!"

Не зважаючи на штучний добір з'їзду, на його попередню обробку, знайшлося все-ж 180 профсоюзів (тоб-то близько 10 проц. загального числа репрезентованих на реформістському з'їзді), що голосували проти розколюючої позиції Жуо і цим самим висловилися за єдність. Отже, об'єднання було загальмовано, але це не стало на перешкоді скликанню конференції єдності, де були репрезентовані ліві з реформістської Конфедерації Праці, автономні профсоюзи та представники Унітарної Конфедерації Праці. На цій конференції було ухвалено далі провадити боротьбу за єдність, ігноруючи опір керівників реформістської Конфедерації Праці.

Чому Жуо та його прихильники, так гостро виступили проти єдності? Тому, що він інтимно зв'язаний з нинішнім урядом, ізидеть за представника французького уряду на міжнародні наради, є неодмінний член ріжних конференцій, нарад та комісій при Лізі Націй, і не може не підтримувати в робітничому русі політичних своїх зазіхань.

Робітничу єдність у Франції загальмувалась, але це, не значить, що Франція — якийсь виняток і що реформістам пошастить там на довгий час втриматися, дякуючи розколюванню. Якраз саме у Франції потяг до єдності такий дужий, що перемагає всі перешкоди. Значна зміна в англійському професійному русі справила величезне враження серед робіт-

В ПОЛЬСЬКО-ШЛЯХЕТСЬКІЙ НЕВОЛІ.

ПОВСТАННЯ У ЛЬВІВСЬКІЙ ТЮРМІ. 21 ЛІТ КАТОРГИ ЗА КОМУНІСТИЧНУ ЛІТЕРАТУРУ.

У зв'язку з жорстоким режимом у львівській слідчій тюрмі, вибухнуло при кінці вересня повстання політичних в'язнів. В'язні з початку поставили вимогу адміністрації про те, щоб вона краще з ними поводитись. Коли, після певного терміну, адміністрація не дала ніякої відповіді, в'язні оголосили голодівку. Коли і це не допомогло, арештовані почали ламати меблі та двері, вимагаючи свого звільнення. Тюрмних наглядачів, що намагались утихомирити в'язнів, було побито й доранено. Повстання було придушено тільки після появи великого загону поліції.

Провадиться слідство на чолі з присланим з Варшави інспектором міністерства справедливості та директором карного департаменту. Випадки повстання у польських тюрмах останнім часом трапляються частіше. Вони свідчать про ті жалкі умови, що в них перебувають в'язні.

Унітарна Конфедерація Праці ступила величезним кроком вперед. Надто важливий той іспит, що вона склала, коли французька буржуазія знову поставила питання про об'єднання батьківщини, налавши зі зброєю в руках на Ріфів. Разом з Комуністичною Партією Унітарна Конфедерація Праці розпочала завзяту боротьбу проти війни, себто виконала взяття на себе міжнародний конгрес профінтерну з'обов'язання. Це значить, що 1914 рік ніколи більш не вернеться, і імперіалістична війна має в кожній країні лютого міцно організованого ворога в особі секцій Комінтерна та Профінтерна.

На кінець про саму подорож. Ми намагалися дістати офіційну візу, але французький уряд, що дає пристановище десяткам тисяч бігунців, відмовився дати мені та делегатам радянських профсоюзів візу. Коли не дають візи, тоді доводиться їхати без неї. Це я й зробив.

А. Лазовський.

Товариші! Відновляйте переплату на "Українські Робітничі Вісті"!

В Берестю Литовським служачим справу осіб, обвинувачених за поширення комуністичної літератури. Підсудні заявили, що вони давали свої свідчення після того, як їх катували з такою жорстокістю, що один з обвинувачених покінчив у в'язниці самогубством.

Командант поліції відмовився відповісти на запитання оборонця, чи обвинувачених катували під час допиту. За свідка проти обвинувачених виступав відомий місцевий конюхлад.

Не зважаючи на це суд призначив обвинувачених у суму пені на 21 літ каторги.

ПРОЦЕС 20 ДІЯЧІВ.

У Сосновицях почався процес Вальденберга й 20 місцевих робітників, обвинувачених за приналежність до комуністичної партії та за причетність до організації бойових комуністичних загонів. Процес інсценує поліція, щоб знищити міцну робітничу кооперативну організацію в Сосновицях.

ПРОЦЕС СЕЛЯН СКИНЧИТЬСЯ 9. ЛИСТОПАДА.

На процесі татарбунарських повстанців у Кишиньові обвинувачені заявили, що свідчення на попередньому слідстві вони дали після катування і тому тепер вони від цих свідчень відмовляються. Далі обвинувачені заявили, що акт обвинувачення збудовано на свідченнях тих осіб, що їх вже розстріляно і що ці особи не були приведені до присяги і їхні свідчення ніким не були стверджені.

Обвинувачений Решетник заявив, що з тих 100 селян, що здалися у Бенкові, румунське військо половину розстріляло на місці, а решту було замордовано після нечуванних знущань. Прокуратор запропонував судові притягти оборонців до відповідальності за те, що намагались довести вимуженість свідчень обвинувачених, вони "плямують суд".

Не забувайте про пресовий фонд наших часописів.

ЩЕ ОДИН СВОЯК ЧОЛОВІКА. Відомий французький природник Карло Дерен видав недавно книжку п. з. "Життя лиліка". В цій книжці він виказує, що лилік — це сотворіння найбільше зближене до чоловіка і його можна уважати ближчим-своєм чоловіка як малпу. В тім порівнянню береться під увагу, розуміється, не зовнішній вигляд, бо той дуже ріжниться від вигляду чоловіка, але будовні чашки. Зуби лиліка уложені зовсім так само, як зуби людини. Навіть вигляд лица лиліка більше, як якого небудь іншого звіряти подібний до людського обличчя. Природник каже, що в чертах лица лиліка відбиваються всі враження так само чітко як і в людини.

А коли вже навіть не звертати уваги на ту подібність лиліка до чоловіка, то лилік є все таки дуже цікавим сотворінням. Дерен досліджував мову лиліків і каже, що міг би навіть уложити словник тої мови. Він подає навіть поодинокі звуки тої лилічої мови, з яких кожний виражає інше почування. Коли лилік хоче сказати, що він хоче їсти, то видає більш-менш такі звуки: "м-ррр-у-ів". Коли ж хоче сказати, що дуже хоче їсти, повторяє ці самі звуки кілька разів.

Подружжя звичайні лиліків дуже цікаві і вказують, що лиліки стоять на вищій ступені розвитку, як інші звірята. Коли два лиліки покохаються і поберуться, то остаять собі вірні, аж доки одно з них не згине. "Вдівці" чи "вдови" шукають собі нових товаришів життя, але завжди між лиліками "вільного стану". Вдоваличка ніколи не вийде заміж за вдівця.

ДЛЯ ВИВЧЕННЯ МАЛП.

Союзна Радянська Академія Наук в Ленінграді вислає відомого біолога проф. Іванова в наукову експедицію в Африку для вивчення чоловікоподібних малп. Він має на меті основно вивчити теорію походження чоловіка.

ДО БОРІТЬБИ З ПРОСТУДОЮ.

Лабораторія суспільного здоров'я при американському університеті починає основно вивчати причини так званої "звичайної простуди". Для відкриття цієї причини вода притагає всім тисяч годиських лікарів. Ціль — винайти средство для попередження або лічення цієї найчастішої слабості людства.

СМІЄТЬСЯ ТОЙ, ХТО СМІЄТЬСЯ ОСТАННІЙ.

Так каже пословиця. Тепер наві в цілому світі сміються над робітниками. Польська шляхта сміється над горем поневоленних не народів. Але засміється вона колись на кути, так само, як засміється цар Микола II. та його пани.

Багач-селянин так само сміється з наїмня. Але на Україні сталося таке, що наймит засміється з того, на кого він свій працював. Прийдіть нині, 24 жовтня, до Укр. Роб. Дому ввечерю, а побачите, як це сталося.

3 поля науки і техніки

АЕРОПЛАНИ БЕЗ КРИЛ.

Англійські і американські авіатори предсказують, що в найближчому майбутньому буде винайдений аероплан без крил. Він буде літати самим гвинтом.

ЕКСПЕДИЦІЯ В ПОЛУДНЕВУ АМЕРИКУ.

З Ленінграду виїхала наукова експедиція в Полудневу Америку на чолі з професором Вороновим. Експедиція відвідає Колумбію, Еквадор, Болівію, Чілі, Бразилію, Уругвай, Парагвай і Аргентину. Головна ціль експедиції — ботаніка, тоб-то студіювання і збирання цілого ряду рослин, необхідних для ріжних галузів промислу і які мотан-б рости на побережжю Чорного моря і на Кавказі. Експедиція вивчить питання можливості перевезення качуючого і хінного дерева. В склад експедиції входять багато фахівців і вчених.

ДО БОРІТЬБИ З ПРОСТУДОЮ.

Лабораторія суспільного здоров'я при американському університеті починає основно вивчати причини так званої "звичайної простуди". Для відкриття цієї причини вода притагає всім тисяч годиських лікарів. Ціль — винайти средство для попередження або лічення цієї найчастішої слабості людства.

СМІЄТЬСЯ ТОЙ, ХТО СМІЄТЬСЯ ОСТАННІЙ.

Так каже пословиця. Тепер наві в цілому світі сміються над робітниками. Польська шляхта сміється над горем поневоленних не народів. Але засміється вона колись на кути, так само, як засміється цар Микола II. та його пани.

Багач-селянин так само сміється з наїмня. Але на Україні сталося таке, що наймит засміється з того, на кого він свій працював. Прийдіть нині, 24 жовтня, до Укр. Роб. Дому ввечерю, а побачите, як це сталося.

В обороні робітничо-селянських героїв Мельничука і Шеремети

(Продовження.)

Бригада У.С.С. після виходу з Браїлова, була розташована в околицях м. Бершаді, що граничить з Херсонщиною, в селаш: Бершаді, Біланівка, а інтендантські склади і санітарна лєтучка здержалися на станції Колодими недалеко Бірзули. Коли червоні війська підходили бліще, була вислана до них делегація спершу на чолі з отаманом артилерії Шереметом, а після з сот. Білинкевичом. І коли Начальна Команда Укр. Гал. Армії наказувала перебратися за Дністер до Румунії, перша з усіх частин армії 1-ша бригада У.С.С. не повинувалась цьому наказові і заявила за злукою з червоними. По прикладу У.С.С.-ів пішли й інші частини армії та залишилися на Україні.

В той час, т. Мельничук, переїхав з Браїлова в броневік (панцерному потязі) відібраному в денікціях 1. січня 1919 р. на ст. Кодиму, щоби залучитися з бригадою. Броневік був названий "У.С.С.". По дорозі т. Мельничук захворів і перебув недугу на ст. Кодима, а як вилдоровів, то прибув до м. Бершаді, де був приділений до II-го куріня "Червоної Каліни", що був під команду т. Гойва. Тут був він далі помічником команданта 2-го скорострільного сотні.

Період життя Мельничука від січня 1920 р. до січня 1922 року: "Коли галицька армія перейшла до червоних в січні 1920 р. Мельничук оствав далі в полку У.С.С. під команду Зенона Носковського, де призначено його помічником команданта 2. скорострільної сотні. На противпольський фронт пішов з 1-ю бригадою Ч.У.С. (Червоних Укр. Січ. Стрільців) 20. квітня 1920 р. на станцію Романів коло Чуднова на Волині. В часі відвороту червоних відступав разом з одним курінем, який оствав з бригади, аж до Переяслава, де перебув до часу більшовицького наступу в літі 1920 р. При наступі Червоної Армії на Польщу наступав зі своїм відділом від Канева, через Білу Церкву, Київ, Коростень, Тучин, Костопіль, Володимир Волинський, Луцьк, Рожиче, Новгород Волинський, де його застало перемир'я з польською армією в жовтні 1920 р. Після перемиря курінь приділено в розпорядження 132 бригади 44-ої дивізії. Тут служив до травня 1921 року в ріжних місцевостях волинської й подільської губерній. В травні 1921 р. цілий курінь під команду покійного Петра Шеремети влучено до 402 галицького радянського полку, де Мельничук був командантом 4 сотні в Умані. В липні 1921 року переїхав зі своєю частиною в сквирський повіт, а в вересні 1921 р. в повіт бердичівський. В січні 1920 року був демобілізований і поступив зараз на службу в бердичівський повітовий земельний відділ, де служив як член районної комісії по націоналізації земель для цукрової промисловости на Україні".

Ось як виглядала майже дворічна "гарнізонна служба" Мельничука! Від 20. квітня 1920 року до часу перемиря з поляками в жовтні 1920 р. — т. Мельничук, як боевик, був на фронті і брав живу участь у великому червоному наступі на Варшаву, але для п. Лещинина, це —

"гарнізонна служба".

Далі для докладніших інформацій я подаю ось що: підчас відвороту червоних військ, що почався 28. січня 1920 р. за Житомир, Маріямполем і Чудновом на Волині, через Бердичів, Козятин, Самгородок, Погребище і Пятногорі, після зради 2-ої і 3-тньої галицьких бригад і їх переходу до поляків, 1-ша бригада Ч.У.С.С. не зрадила а до останніх сил боролася в польському перстені під Козятином, аж після переговорів усесуєських парламентарів т. І. І. і т. Г. на запоруку начальника польської дивізії генерала Ромера — зложила зброю з тої причини, що пробитись її не було вже фізичних сил. (Гляди мою "Трагедію 1-го травня", стор. 53—69. Правдивість цих фактів підтвердило вже чимало рецензентів, учасників тих боїв, часто ворогів моїх ідей). Курінь "Червоної Каліни", в якому був т. Мельничук і Шеремета, після тяжких боїв з поляками, всім вивратись в запляля і похідним порядком дійшов до Переяслава. Для грамотної людини вистарчить взяти мапу України і переконатись про величезний простір між Бердичевом і Переяславом, що лежить вже на Лівобережжю. Значить — т. Мельничук і Шеремета свідомо відступали в глибину України, не бажаючи перейти до відвічного нашого ворога — польської шляхти.

6. травня 1920 курінь "Червоної Каліни" відідав в цілості могилу Тараса Шевченка в Каневі, де по сьогоднішній день в пам'ятній книзі записано: "II-ий курінь Червоних Укр. Січ. Стрільців, після тяжких боїв з польськими панами і зрадниками України — петлюрівцями, відідав 6. травня 1920 року Твою могилу Великий Бунтарю і запляля поклін Твою духові. Ідемо сміло тим шляхом, який вказав Ти нам і вповніємо Твій заповіт."

Галицькі Червоної Українські Січові Стрільці II-го куріня, I-го полку, I-ої бригади Ч.У.С.С. Підписи цілого куріня, між ними й т. Мельничука та Шеремети. (Точний відпис цих слів я зробив 3. травня 1921 року, підчас мого відвідання могилы Т. Шевченка).

вицької війни в жовтні 1920 р.

В 45-тій дивізії, що була розташована в околицях м. Умані і в самому місті, находився 402-ий самостійний галицький полк під командуванням бувшого сотника Укр. Гал. Армії, пізніше комуніста т. Дацькова. Команда і урядовання в цьому полку переводились виключно українською мовою. Головним і найбільш діяльним політичним робітником в полку був Іван Цепко. II-ий курінь Шеремети, що після закінчення війни залишився далі в 44-тій дивізії на Волині, бажав за всяку ціну залучитись з галицьким 402-им полком в Умані, але 44-тій дивізії жаль було відпустити таких добрих, боєвих і дисциплінованих стрільців, як II-ий курінь під команду І. Шеремети. Справа пішла до штабу армії, потім до Революційної Військової Ради Київської Округи і аж в травні 1921 року курінь П. Шеремети переведено в Умань і прилучено до 402-го галицького полку. Тут вперше зустрінулись і познайомились т. Мельничук і Шеремета з т. Іваном Цепком. В липні 1921 року 402-ий полк був перекинений з Уманя в сквирський повіт для боротьби з бандитизмом і для охорони державних харчових пунктів, а в вересні перенесений до Бердичева. В січні 1922 р. почалась демобілізація старшин в цілій Червоній Армії і тимсамим в 402-ому полку, бо після закінчення війни не було вже потрібно так багато старшин і армію перерформували на мирну систему. Тов. Мельничук з групою інших старшин, прибув до Києва в розпорядження штабу Київської Військової Округи і по одержанню потрібних демобілізаційних документів, як член комуністичної партії України — пішов до Губернського Партийного Комітету, щоби одержати нове призначення. Саме в той час я працював як секретар культурно-освітнього відділу Професійної Спілки (Юнії) Цукровиків Правобережної України і т. Мельничук за час свого перебування в Києві кожного дня відвідував мене а навіть спав на мой квартирі. Від него самого знаю, що Губ. Парт. Комітет Київщини, на його бажання, призначив його членом повітового земельного відділу в Бердичеві, де він по прибуттю туди, був назначений членом районної комісії по націоналізації земель для цукрової промисловости на Україні та від повітового партійного комітету, як організатор комуністичних гуртків по селаш Бердичівщини.

(Далі буде.)

ВСЯЧИНА.

Геть з шурами! — В Англії почалася кампанія за знищенням шурів. Видано спеціальні відозви, в яких закликається гааздин, дітей собак і котів "виконати свій обовязок".

Колі і як в Англії навчено собак і котів читати, невідомо.

Наслідки повні. — В Китаю в наслідок повніи ліщилося без захисту два мільйони населення. Повніи на ріці Жовтій охопили 1,500 квадратних миль.

Взагалі населення Китаю дуже страдає від ріжних повніей. Жаль, що статистика не подає, скільки Китайців згинуло останніми роками від повніи на Китай європейських капіталістів.

Самостійність у власній країні. — В "судний день" в Єрусалимі поліція перервала Жидам молитву під "плачуною стіною", позгаючи їх з криєла та лаюк.

Палестина, як кажуть, є "независимою" жидиською державою.

Панейко і сіоністи. — "Діло" повідомляє, що у Львові починає виходити двотижневик "Політика" під редакцією денікція Панейка. В нему візьмуть участь Ст. Томашівський і Ів. Кривецький. Він буде друкуватися в друкарні відомого сіоністичного діача Ігнатія Єгера, т. зго самого Єгера, що змішаний був в провокаційній процесі Микитина. Гречка родина: українські патріоти й провокатори.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ І РОБІТНИЦЬ В ГЕМІЛТОНІ.

Дорогі Товариші і Товаришки! Звертаюся до вас щирою кількома рядками в так важкій справі, як допомога нашій робітничо-фермерській пресі в Канаді в місяці листопада. Ми в Гемілтоні повинні напружити всі свої сили для праці в місяці листопада для наших учителів "Українських Робітничих Вістей", "Робітниць" і "Фармерського Життя".

Великий і тернистий шлях нашої преси. Він такій самий, як і наш власний в цій капіталістичній епоху. Преса йде вперед і показує нам шлях до волі, до звільнення з кайдів капіталу. Треба, щоб всі ми в місяці листопада стали перед платишми вище згаданих часописів і збірні для них найбільше пресового фонду. Ми мусимо забезпечити існування нашої преси, а для цього даймо її нашу щире фінансову допомогу. Поширимо наші часописи до кожної робітничої хати, хай вони освітлюють та вказують працюючим на несправедливість капіталістичної системи, на наслідства над працюючими.

З покликів наших центральних зарядів бачимо, що наша преса дійсно потребує допомоги, що вона в тяжкому поло-

женні. На ці поклики ми повинні дружно відкликнутися і стати до помочі. В місяці листопада ми маємо дати іспит зрілості з нашої класової свідомості!

Всі ті робітники й робітничі організації, які ще не належать до робітничих організацій, повинні солідарно стати разом з нами в місяці листопада до праці в користь пресі, бо вона однаково працює для всіх поневолених і виснажених. Постаємо своїм завданням, щоб за листопад кожний український робітник і робітниця стали передплатами "Укр. Роб. Вістей", "Робітниць" і "Фармерського Життя", або хоч котроїсь одної з них!

Українські робітничі організації в Гемілтоні — відділи У. С. К. П. К., ТУРФДім, Робітничого Запозомого Товариства і Драматично-Співацького Гуртка будуть спільно працювати в листопаді для добра української робітничо-фермерської преси в Канаді.

Будуть працювати і взнають зробити це саме всі наші робітничо-фермерські організації в Канаді. До праці товариші і товаришки солідарною лавою!

Всіх робітників і робітниць, міста Гемілтона кличу уважно слідувати за нашими підприємствами, приходити на них численно — а цим ви зробите щодійно гарне діло: проведете

гарно й корисно весілля і допоможете своїй пресі. Хай живе і розвивається робітнича преса!

Іо. Лілицяк.

ПЕРШИЙ КОНЦЕРТ В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ.

В неділю, 18. жовтня старший відділ СУРМ при У.Р.Д. устроїв перший концерт цього сезону. Несподівано нас чекала, бо як куртина підніслася, на сцені стояв гурток молодих дівчат і хлопців. Всі дівчата були убрані в червоні однострої. Концерт почав хор "Дітями Інтернаціоналом". "Ми червоної квітці", "Червоної квітці!" Так, вони квіти червоні. Хоч молодий іє і малий гурток, але "наші сльози все мильють і прибувають в кожну мить", співади вони.

Один з молодих товаришів, А. Зароский, сказав вступне слово. Він заклав всіх молодих товаришів і товаришок, котрі ще не в організації, щоб вписувалися, приходили на концерти і представляли, де вони багато навчатися і не будуть втрачати свого часу по вулицях.

Товариші і товаришки вступили з сольними співами, Герцетями та декламаціями. Тов. Я. Лазар, котрий недавно прибув з Галичини, чудово відіграв на фортеп'яно два кусинки "Дюну" і "Українську шкучку".

Школа, що ті товариші і товаришки, котрі не були присутні, не мали нагоди почути на сцені справжню української дівчини і хлопця; не був дует п. л. "Нашо мене завішеш", котрий відіграв т.ка Марія Харичів і т. А. Зароский.

При кінці першої частини т.ка С. Третяк виголосила коротку промову, в котрій зважала родичів, щоб не пускали своїх дітей туди, де нічого нішого не навчатися, лиш розпустити, але щоб більше інтересувалися ними і послали їх до робітничої організації, де вони пізнають, чі вони діти. Вона також кликала молоді, щоб більше задіялися на життя і своєю діло.

На закінчення концерту перша група мандолинової оркестри відіграла два уривки з опери з добрим успіхом. Голова подякував присутнім за те, що вони так численно прийшли і проголосили, що числого приходу з концерту було 800.00.

Концерт закінчила мандолинова оркестра співом "Пранор Червоный". Г. С. СУРМ-істка.

КОЛИСЬ І ТЕПЕР.

Мус Дью, Саск.

Коли пару років тому прийти було на замініти до "секшин газету", то не можна було так побачити ані робітничого часопису, ані книжки. В "секшинмені" тоді були "свої справи": карти, п'ятника, байки, отже все тьхе, що було їм не на користь, а на шкоду. В вагоні чї в хаті було таке повітря, що годі було вистояти кілька хвилин. Байдукист, недбалість така була, що робітник не дбав про поліпшення своєї життя. Часами можна було побачити газету, а то був "Укр. Голос", або "Кан. Фармер". Таке тягнулося довгий час, аж поки свідоміші робітники вказали на освітню роботу. Вони почали при кожній нагоді вказувати робітникам на шкідливість такого життя і вчили їх жити по людськи.

ДО НАШИХ ЧИТАЧІВ.

З огляду на це, що стаття т. Ірчана: "В обороні робітничо-фермерських героїв Мельничука і Шеремети" викликала велике зацікавлення серед працюючих українських мас Канади і Злучених Держав, з цього числа ми даємо більше місця її на сторінках нашої газети. Стаття довшя і написана на основі самих фактів, а не здогадів. В

дальших розділах буде докзано, 1) чі Мельничук і Шеремета йшли на студію до Чехословацьчини, чи на повстання в Галичину, 2) чі Мельничук і Шеремета були комуністами ще на Радянській Україні, 3) чі Мельничук і Шеремета сповідалися перед розстрілом 4) чі Мельничук співав перед розстрілом Інтернаціонал і 5) чі драма М. Ірчана опера на історичній праці. Редакція "У.Р.В."

Коли-ж ви глянете тепер на тих "секшинменів", то побачите велику різницю, хоч розуміється, не всюди. Значна частина тих робітників залишила попереднє байдужє життя і почала шукати шляхів для його поліпшення. Багато "секшинменів" хоч не є зовсім свідомі класово, хоч не є членами робітничих організацій, а працю свідомих робітників вони вже попрацюють.

В теперішнього робітника на секції він вже побачите робітничу газету, книжку він вже гарне убранив, а його хаті вже позитивіше, чісто. Бо хоч палять дуже мало, але він її на рівні потреби рівні не розпускає. Патріотичних газет він не то що не переставляє, але й задармо не зловчє їх читати.

Коли ми нині стрічаємося з тими робітниками, що працюють на секції, або на фармах, то почуємо багато нарікань на своє положення, на порядки та на те життя, в умовнах якого вони живуть. І вони шукать вже винувати і виходу з того положення. А певна річ, що кожний робітник розуміє причину тому лихові, якщо буде читати "Українські Робітничі Вісті", "Робітницю", "Фармерське Життя" і "Укр. Шкода Вісти".

А тепер кілька слів до тих робітників на секціях, з якими я мав нагоду говорити цього літа. Перш всего щиро дякую їм за товариське прийняття. Ви, товариші, питали мене, доки ви будете так тяжко працювати й нічого не мати. Це питання тяжке й легке. Легко на мою відповідь, але тяжко виконати. Робітники будуть так довго тяжко працювати й нічого не мати, поки не стануть власителями того, коло чого працюють, поки не переберуть повної контролю над продукцією своєї праці. Як це зробити? Це зробити дуже тяжко через те, що ми ще не свідомі що багато робітників нічого не думає, не читає, не є членами робітничих організацій. А пани, на яких ми працюємо, є освічені, зорганізовані і міжно тримаються купи та за гроші наймають нашого брата на поліща; на воля, на скеба, отже заставляють його боротися проти нас.

Нам треба перш всего свідомості. Свідомість набудемо тільки читаючи дібно робітничі газети, журнали і книжки. А щоб читати їх, мусимо передплачувати, бо робітничих газет нікто за душно не сплисає. Мандаруєчи до роботи, мені понастало зібрати між робітниками три річних передплат на "Укр. Роб. Вісти", дві піврічні на "Робітницю", і дві чіварічні на "Фармерське Життя", разом на суму \$24.50.

Треба зазначити, що деякі, дяючи мені передплату на "У.Р.В.", давали неохотно, так аби збутися. Але коли я кілька тижнів пізніше поверну до них, то вони мені дякували за газету. Вони прикрили мені, що від тепер будуть читати і підтримувати "У.Р.В.", бо сподобали собі цю газету. На нєму місці складова подяку щомо що давали мені передплату і ключі: Наші робітничо-фермерські часописи повинні бути в кожній робітничій і фармерській хаті.

С. Янчук.

Едмонтон, Алта.

Дорогий Товаришу Редактор! Поки-що я придбав одного нового передплатника на жіночий журнал "Робітницю", від котрого посилав Вам \$2.00, тоб-то \$1.50 на передплату і 50 ц. на пресовий фонд. На відновлення передплати за "У.Р.В." від себе посилав \$4.00 на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00, що разом всіх грошей вислав Вам \$7.00.

На пресовий фонд "Робітниці" жертував 50 ц. т. Г. Рязок.

З товариським привіттом, А. Понур.

ПОВІДОМЛЯЮ українських робітників і робітниць, котрі займаються музикою, що в відкрит напрямку всякого рода музичних інструментів. Так само можна дістати в мене різні інструменти і всякого сорта струни до умірюваних ціні. На жадання роблю нові скрипки і шибали. За добру і виключену роботу гарантую. По більшій інформації прошу вдатися на слідуючу адресу (на відповідь з провідний прошу залучити три-п'ятову марку).

I. Bronicki,
275½ Selkirk Ave.
Winnipeg, Man.

ОПОВІСТКИ.

ТОВАРИШКИ, ВСІ НА МІТІНГ!

Повідомається, всіх членів Відділу Жіночої Секції в Вінніпегу, що в понеділок, дня 26. жовтня відбудуться 360-РИ ЧЛЕНКИВІ ВІДДІЛУ, на яких буде вирішуватись багато важних справ, що дотичать життя нашої організації. Товаришки! Не занедбуйте своїх організаційних обов'язків. Приходіть на збори всі як одна!

Заряд.

УВАГА! — — — — — УВАГА!

ВЕЛИКА ЗАБАВА В ІСТ КИЛДОНАН!

Старанним місцевому відділу ім. С. Мельничука при ТУРФДім в Іст Килддонан відбудеться в неділю, дня 25. жовтня в год. 2. по полудні.

ВЕЛИКА ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ

Музика під проводом Н. Гоцуляка. Вступ за добровільними датками.

Як хочете забавитися і потанцювати, то приходіть на цю забаву і ми певні що ви будете задоволені.

Приходіть громадно! Приходіть всі!

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ ТРАНСКОНИЙ.

Оцим повідомляється всіх членів відділу ТУРФДім в Трансконі, що від тепер регулярні збори відділу будуть відбуватися не в п'ятницю по першій і п'ятнадцятій, а кожної неділі по першій і п'ятнадцятій.

Слідуючі регулярні збори відділу відбуються в неділю, 1. листопада, в годині 2-ій полудні. Багато важних справ. Кожний член повинен прибути на ці збори обов'язково, бо є дуже багато важних справ до поладження.

Заряд відділу ТУРФДім.

УВАГА! ТРАНСКОНА! УВАГА!

Старанним місцевому відділу СУРМ відбудеться в суботу, 31. жовтня 1925 р. (на Галавін найт) в салі Українського Робітничого Дому в Трансконі

ВЕЛИЧАВА МАСКОВА ЗАБАВА.

Вступ: 35 ц. для мужчин, 25 ц. для жінок, а 15 ц. для дітей. Початок в годині 7.30 вечером.

За три найкращі костюми призначити нагороди. Приходіть громадно!

ОТВЕРЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ.

Цим повідомляємо українських робітників і робітниць в Седборі, Онт. і околиці, що в неділю, 1. листопада, 1925 р. відбудеться формальне

ОТВЕРЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ В СОДБОРІ.

Будову його щойно закінчено. Побудувано його робітниками власними центами і працею своїх рук! Довкола него будуть гуртуватися всі українські робітники й робітниця цієї місцевості. В цьому будинку буде провадитися культурна і організаційна праця в користь працюючих.

Тож на впроште свято запрошуємо всіх робітників і робітниць міста Седбори й околиці! Приходіть, товариші і товаришки і кличте своїх знайомих.

Програма вечера досить багата. Промовлятиме представник Східного Провінціального Комітету ТУРФДім з Торонто.

Заряд.

ОТВЕРЕННЯ НОВОГО ФАРМЕРСЬКОГО ДОМУ.

Відділ Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім в Верігін, Саск., подає до відома робітників і фермерам в Верігін та околиці, а зокрема фермерам в Мікадо, Кавора,

НОВА! КОМЕДІЯ-ДРАМА! НОВА!

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

відограє

В СУБОТУ, ДНЯ 24. ЖОВТНЯ 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

прекрасну комедію-драму в 4-ох діях М. Лісорого п. н.:

НАЙМИТ

Представлення дуже гарне, смішне і повчаюче. Воно не грає ще в Америці взагалі. Ви обов'язково повинні прийти на него, бо потім буде жакувати. Хіба вам не цікаво буде подивитися, як сільські багаті Юхим Нудний, Валіс Чобіт, Горді Мазниця, поліцей Халайчик та ще й егомощь до компанії рішан спекатися наймита. Але між ними був собі Пантюшка, який більше свистав, чим говорив, на зверх здається дурний був, але за наймитом руку тримав і куркулям свиню підсував. Одним словом комедію з ними виробляв. Того Пантюшка буде грати т. С. Василіна, а ви-ж знаєте, що він свистати вміє. Тож не забувайте на суботу 24. жовтня, приходіть численно і знайомих приводіть.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНА ТИКЕТІВ: 50, 40 і 25 ЦЕНТИВ.

Тикети набувають зачасу: шодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

устроє

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 25. ЖОВТНЯ Ц. Р.

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА БАГАТА І ГАРНА.

В концерті візьмуть участь мішаний хор і молодша група мандолинової оркестри.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЇЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

БАЗАР В УКР. РОБ. ДОМІ В САСКАТУНІ.

Старанним відділу Жіночої Секції відбудеться в днях 18., 19., 20. і 21. листопада в Укр. Роб. Домі в Саскатуні

ВЕЛИЧАВИЙ БАЗАР.

На базарі можна буде небути гарні ріжнородні річі, будучи устроєні ріжні забави і гри. Так само буде перипоряд на кухню, та кожного разу будуть смачні перекуски. Комітет рунить за відволоння. Приходіть всі і кличте своїх знайомих.

С. Г. секретар базарного комітету.

ПОТРІБНО учителя до української робітничої дитячої школи, котрий міг би управити хором і вчити грати на мандолинах. Платня після угоди. Зголосувати на адресу:

Shkifrada,
P.O. Box 915,
Thorold, Ont.

ОТВЕРЕННЯ ФАРМЕРСЬКОГО ДОМУ В ВЕРІГІНІ, САСК.

Приходіть товариші фармери громадно і кличте своїх знайомих. На початку промовити пояснить значіння нашої організації і новозбудованого будинку, відтак хор відіграв пісню працюючих "Інтернаціонал", а після цього Драмгурток відіграє драму п. н.

ЗА ПРАВДУ І ВОЛЮ НАРОДА.

Після представлення буде спілява забава, на якій буде пригративати гарна музика.

Весь чистий дохід призначений на Вищий Освітній Курс ТУРФДім, що невдовзі розпочеться в Вінніпегу.

ЩЕ РАЗ "РОДИНА ШЦТКАРІВ" У ВЕГРЕВИЛІ, АЛТА.

Драматичний гурток при відділі ТУРФДім в Вегревилі, Алта., відограє в вівторок, дня 27. жовтня в Добінс салі у Вегревилі надзвичайно прекрасну драму, в 4-ох діях т. М. Ірчана п. н.

"РОДИНА ШЦТКАРІВ".

Товариші робітники й фармери Вегревилі і околиці! Ми, члени Драмгуртка, граємо цю драму вдруге на ваше домагання. Ми докладаємо всіх старань, щоб драма вийшла найкраще і віримо, що ми оправдаємо перед вами свою працю і що ви прийдете на це представлення громадно. Ми за свою працю ніякої платні не побіраємо і всі доходи віддаємо на розвиток організації, на виховання молодого покоління. Не забувайте — в вівторок 27. жовтня, в Добінс салі. Початок в годині 8.30 вечером. По представленню танці.

П. Lapechuk,
829 Pritchard Ave.,
Winnipeg, Man.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНСТВА РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ!

Оцим повідомляється всіх членів і членкинь наших робітничих організацій при Українськмі Робітничім Домі у Вінніпегу, а саме членів і членкинь Комуністичної Партії Канади, Українського Робітничого Дому, Робітничого Запозомого Товариства, Жіночої Секції і Союзу Української Робітничої Молоді (СУРМ), що В НЕДІЛЮ, ДНЯ 25. ЖОВТНЯ, В ГОД. 2.30 ПОПОЛУДНІ відбудуться в салі Укр. Роб. Дому

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВСЕГО ЧЛЕНСТВА

в цілі обговорення дуже важної справи, яка дотичать нашого організаційного життя.

Товариші і Товаришки! Всі на збори, але всі як один! Не спізнуйтеся!

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 2.30 ПОПОЛУДНІ.

КОМІТЕТ Н.П.Р.П.

ДО РОБІТНИКІВ ПІВНІЧНОГО ВІННІПЕГУ

Під цим наголовком і на цьому місці 125 числа нашого часопису з минулого тижня було поміщене оголошення Виборчого Комітету Независимого Партії Праці, на просьбу то-го-ж Комітету, в якому, між иншим, були пороблені заяви, що відносяться до д. Е. Дж. МекМоррея, і ліберальної партії.

У відповідь на це Мр. МекМоррей прислав нам до опублікування слідуючу заяву, для виснення пороблених йому особисто заквід:

"МекМоррей за це не відповідає."

"МекМоррей не брав участі в політиці в 1917 р., коли провадилася боротьба за питання конскрипції. Ліберальна політика Сера Виафреда Лоріє в 1917 р. була проти конскрипції і він сміявся протиньої виступав підчас своєї обідки по цілій країні. Що дальше, ліберальна партія не мала нічого до діла з побавлянням права голозу горожан чужинецького походження. Наобзрот власне МекМоррей і ліберальна партія привернули право голозу нашим робітничим і чужин-

нецьким приятелям, котрих Блейк і його консервативна партія того права позбавила.

"МекМоррей оборонив Гінса.

"Що дотичить робітничих труднощів в 1919 р., то кандидат Независимого Партії Праці в північному Вінніпегу знає, що МекМоррей не брав участі в політиці в тім часі. Але власне тоді то МекМоррей був тим чоловіком, до котрого Мр. Гінс і його приятелі звернулися були в клопоті за допомогу. В тім часі дуже мало хто з визначних адвокатів схотів взяти оборону уявленних страйкових лідерів, але МекМоррей не відвернувся від них і не оставив їх. Не вважаючи на погрозиливі застрашування, МекМоррей борється в обороні Гінса і його приятелів так, як цето був-би не зробив ні один инший адвокат.

"Ані МекМоррей, ні ліберальна партія не мали нічого до діла з депоратаційного чужинецького уродження. Наоборот, МекМоррей і його партія, відколи при владі, попрацьовиди депоратаційний закон так, що не можна буде депортувати яку-небудь особу без справедливої судової розправи.

"Вислання війська до Нової Скошії.

"Умисна фальшива заява, що МекМоррей і ліберальна партія послали війська до Нової Скошії стріляти робітників з злобно неправдива. Федеральне правительтво не має ніякої контролю над місцією важиваною для вдержування законів порядку. Аттorney-дженерал провінції Нова Скошії є єдинокий відповідальний за викликання війська. Він мав повну автономію, що до оборонних кроків і його провінція заплатила кошти посланих війська. Натомісць правдою є, що власне Е. Дж. МекМоррей був тим, що освободив з в'язниці Дж. Б. МекЛаклена, провідника й героя робітників Нової Скошії. МекМоррей завжди був і є приятелем робітників і горожан чужинецького походження".

Е. Дж. МекМоррей.

Алл. Гінс дасть відповідь.

Наша редакція звернулася до аддермана Гінса з запитанням, що він думає про зроблені М-ові МекМоррейські закиди і про повннці відповідь МекМоррея на них. Аддерман Гінс заявив, що він дасть на це відповідь до слідуючого числа нашого часопису.

(132)